

Nr 427

Av fru **Eriksson** i Stockholm och herr **Rimmerfors**, om inrättande
vid karolinska institutet av en professur i socialme-
dicin.

(Lika lydande med motion nr 355 i Första kammaren)

I proposition till 1954 års riksdag om läkarutbildningen föreslogs, att ämnet socialmedicin skulle vara företrätt med en professur vid varje läkarutbildningsanstalt. Vid de medicinska fakulteterna i Lund och Uppsala har undervisningen i ämnet tryggats med professorer, likaså har de medicinska högskolorna i Umeå och Göteborg fått professorer i socialmedicin, medan landets största medicinska högskola, karolinska institutet i Stockholm, icke har någon företrädare för ämnet. Ingen universitetsstad torde ha en så lämplig miljö för socialmedicinsk forskning som Stockholm, och uppgifterna är synnerligen angelägna. Nu skötes undervisningen av en lärare i socialmedicin som samtidigt är överläkare vid Sachsska barnsjukhuset men som nu icke är beredd att längre fortsätta med undervisningen. Någon forskning har icke kunnat bedrivas.

I sina petita för budgetåret 1962/63 har karolinska institutet begärt, att en professur måtte inrättas i socialmedicin för institutets medicine studerande. Enligt 1955 års medicinska examensstadga är socialmedicin examensämne i medicine licentiatexamen. Undervisningen i ämnet nådde full omfattning 1959/60. Professor i socialmedicin skall utöver den propedeutiska kursen och huvudkursen i socialmedicin även delta i samundervisning med flertalet kliniska discipliner. I sin undervisning och forskning bör han vid sin sida ha biträdande lärare och statistiker samt en kansli-skrivare. Det torde knappast bli möjligt att bedriva undervisningen i socialmedicin effektivt, förrän en professur kommit till stånd och fått ordinarie innehavare samt nämnde medhjälpare kunnat tillsättas.

Det är uppenbart orimligt att ett obligatoriskt tentamensämne alltjämt saknar ordinarie företrädare och institution vid institutet. Orsaken till att de andra medicinska läroanstalterna kommit i förtur, när det gällt inrättandet av professorer i socialmedicin, torde i stort sett vara, att där erbjudits verksamhetslokaler för socialmedicinska institutioner. Nu kan emellertid provisoriska lokaler tillhandahållas inom forskningsavdelningen för psykiatri vid S:t Görans sjukhus. Förslag har även väckts att inhysa institution för socialmedicin i nuvarande lokaler för neurokirurgi vid sera-

Bihang till riksdagens protokoll 1962. 4 saml. Nr 427—433

fimerlasarettet, när dessa evakuerats våren 1963 och den neurokirurgiska verksamheten överflyttats till neurokomplexet inom karolinska sjukhusets område.

Jämväl andra utrymmen inom institutet torde i en nära framtid kunna ställas till förfogande för ämnet socialmedicin. Vid de förhandlingar som erfordras med Stockholms stad rörande professur och institution för socialmedicin kommer också behovet av klinisk amanuens eller underläkare i ämnet att beaktas.

Under återopande av det föregående hemställas,

att riksdagen måtte besluta att från och med budgetåret
1962/63 inrätta en professur i socialmedicin vid karolinska
institutet och ställa därför erforderliga medel till förfogande.

Stockholm den 25 januari 1962

Nancy Eriksson

Einar Rimmerfors
